

[Niels Westerby.]

For det andet forekommer det mig, at det tillæg, man hidtil har haft på 40 pct. til anskaffelsessummen, og som regeringen nu agter at foreslå nedsat til 20 pct., altid har været et mærkeligt greb i luften. Hvordan i alverden er man nogen sinde nået frem til disse 40 pct.? Er det ikke bare et tilfældigt greb i luften? Og hvorfor skal det nu være 20 pct.? Det er vel også et greb i luften. Spørgsmålet er, om man overhovedet skal have det tillæg, om det er rimeligt og rigtigt at have det og derved i et vist omfang ved store handler med fast ejendom gøre beskatningen illusorisk. På de 2 punkter ville jeg tro at det ville være rigtigt at overveje en stramning af skatteprocenten og helt bortfald af det 40 pct. tillæg, ikke bare nedsættelse til 20.

Der er derimod et par andre punkter, hvor jeg mener at man behandler ejere af fast ejendom for strengt. Det særlige konjunkturtillæg på 6 pct. pr. år, som man har i øjeblikket, er jo en slags erstatning for den prisstigning, der sker ved den almindelige stedfindende inflationsudvikling. Jeg tror, det er for lavt, jeg tror ærlig talt med de erfaringer, man har gjort, at det er en hel del for lavt; jeg tror, man bør sætte det noget højere, sådan at man kan sige, at det fuldt ud er en erstatning og kompensation for inflationsudviklingen.

Dernæst: er det egentlig rimeligt bare hvert år at lægge 6-7-8 pct. til? Man tænke sig, at en ejendom er 100.000 kr. værd og i kraft af den stedfindende inflation på 1 år bliver 108.000 kr. værd i penge, men reelt ikke er blevet mere værd, og at der så det næste år sker en lignende inflationsstigning; den må vel strengt taget beregnes af de 108.000 kr. og ikke længere af de 100.000 kr. Derfor tror jeg, man bliver nødt til at komme ind på renters rentepprincipper her og altså simpelt hen siger, hvis det nu er 7 eller 8 pct., at man laver almindelig rentesregning her.

Det kan måske forekomme nogle at være en lille detalje i billedet; det er det nu ikke. I løbet af 10 år vil forskellen, efter som man anvender rentesregning eller ikke, betyde ca. 30 pct., og det er da en temmelig betydelig forskel. Jeg vil derfor tro, at man skal gøre sig mere umage med at fastsætte inflationsprocenten noget rigtigere, det vil

sige noget højere end 6, og indføre rentesregningsprincippet, men så til gengæld helt lade det mærkelige tillæg på de 40 pct. falde væk, ikke bare nedsætte det til 20, og gennemføre en højere skatteprocent, der er i nøjere overensstemmelse med den indkomstbeskatning, vi har.

Dette var nogle tanker til overvejelse i folketingsudvalget, og som vi i hvert fald arbejder videre med.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil først sige, at også efter min opfattelse er det lovforslag, der her er fremsat, et skatteforslag. Det er klart, at skatteforslag kan i høj grad have sammenhæng med jordproblemerne, og der er jo også den sammenhæng her, at det er et forslag, der angår fast ejendom. Men jeg betragter det udelukkende som et skatteforslag, et forslag om, at man fra samfundets side skal have andel i de arbejdsfrie indtægter, som hr. A. C. Normann talte om.

Det er et spørgsmål om at inddrage en del af den gevinst, som vi alle sammen ved skabes dels gennem inflationsudviklingen — jeg er ikke helt enig med hr. Niels Westerby i, at man skal være helt fritaget for beskatning af den del af stigningen, der dækker inflationen — dels fordi der i byernes omegn, udviklingsområderne, er store gevinster i kraft af, at befolkningen hober sig sammen på bestemte områder, og i kraft af samfundets investeringer i veje, jernbaner osv. osv.

Af hr. Hauch fik man jo nærmest den forståelse, at det var samfundets forsømselser, der gjorde, at priserne på grundene steg, altså fordi samfundet ikke udviklede vejene osv. Det er jo noget fortegnet, selv om der måske kan være noget om, at man i visse dele af jordpolitikken har været med til at få større prisstigninger frem, end man ellers ville have fået. Bortset herfra må det være rigtigt at sige, at det tværtimod er samfundets udvikling, der gør, at man er i stand til i visse områder af landet på fast ejendom at opnå ganske betydelige kapitalgevinster, ganske betydelige arbejdsfrie indtægter, og her vil jeg altså som sagt ikke holde inflationsgevinsterne helt udenfor.

Jeg har den opfattelse, at der også i inflationsgevinsten ligger en reel gevinst for